

- W tej serii ukazały się:
1. Mapa czerwonego szlaku rowerowego
  2. Mapa żółtego szlaku rowerowego
  3. Mapa czarnego szlaku rowerowego
  4. Mapa niebieskiego szlaku rowerowego

www.serock.pl

tel. 22 782 88 40, 22 782 79 39

Rynek 21, 05-140 Serock

Urząd Miasta i Gminy Serock

Referat Ochrony Środowiska, Rolnictwa i Leśnictwa

Mapy rowerowe przygotowane i opracowane przez:

ŻÓŁTY SZLAK
ROWEROWY

ŻÓŁTY SZLAK
ROWEROWY

sąsiedniej gminy (830 m). Tutaj szlak meandruje leśnymi drogami, po lekko pofalowanym terenie, aż w końcu po przejechaniu 3,2 km, dociera do drogi asfaltowej, gdzie po skręceniu w prawo przejeżdżamy wiaduktem nad obwodnicą Serocka. Następnie zjeżdżamy w dół i jedziemy w kierunku Wierzbicy (740 m). Po dojechaniu do skrzyżowania skręcamy w prawo, w kierunku Serocka. Dojeżdżamy do ronda, z którego zjeżdżamy w kierunku Serocka. Dalej, zgodnie z oznakowaniem szlak prowadzi nas ul. Pułtuska, aż do momentu skrętu w ul. 11-go Listopada. Następnie, skręcamy w ul. W. Wolskiego. Po drodze, po prawej stronie mijamy Powiatowy Zespół Szkół Ponadgimnazjalnych i kierujemy się w ul. Zdrojową, gdzie umiejscowiony jest Skwer Zdrojowy, na którym możemy zrobić sobie krótką przerwę, w otoczeniu drzew i szumiącego strumyka. Po odpoczynku jedziemy dalej w kierunku ul. Retmańskiej. Alternatywną trasą, która również prowadzi do ul. Retmańskiej, jest trasa od ronda w Wierzbicy, wzdłuż linii brzegowej. Po przejechaniu ok. 300 m od ronda, możemy skręcić w lewo, w ul. Na Skarpie w miejscowości Wierzbica, w kierunku Narwi. Po 250 m jazdy drogą gruntową, o dość dużym spadku przy dojeździe do samej rzeki, docieramy do ścieżki, zlokalizowanej pomiędzy linią brzegową rzeki a działkami rekreacyjnymi. Po przejechaniu 250 m, szlak poszerza się i prowadzi nas bezpośrednio do niewielkiej przystani, z której wjeżdżamy na ul. Retmańską w Serocku (460 m). Będąc na ul. Retmańskiej kierujemy się w stronę plaży miejskiej w Serocku. Z plaży, ul. Brukową jedziemy w górę i docieramy do końca naszego szlaku, czyli z powrotem na rynek miejski.

Wykaz atrakcji, które warto zobaczyć jadąc żółtym szlakiem:

- ✓ Rynek miejski w Serocku
- ✓ Kościół parafialny w Serocku
- ✓ Budynek dawnej szkoły docelowo – Izba Pamięci i Tradycji Rybackich w Serocku; mural
- ✓ Grodzisko Barbarka w Serocku
- ✓ Ścieżka dydaktyczna krajoznawczo-turystyczna Serock – Jadwisin
- ✓ Rezerwat przyrody Jadwisin
- ✓ Zespół dworsko-parkowy w Jadwisinie – Pałac Radziwiłłów
- ✓ Rezerwat przyrody „Wąwóz Szaniawskiego” w Jadwisinie
- ✓ Ruiny dworku rodziny Szaniawskich w Jadwisinie (potocznie w Zegrzynku)
- ✓ Obserwatorium astronomiczne w Borowej Górze
- ✓ Pomniki przyrody w Jadwisinie: sosny zwyczajne, dęby szypułkowe, jesiony wyniośle, lipy drobnolistne, dęby szypułkowe, glazy narzutowe – granit różowy – rapakiwi, granitojdy szary różnoziarnisty
- ✓ Obszar Natura 2000 – Świetliste dąbrowy i grądy w Jabłonnej
- ✓ Rezerwat przyrody Zegrze
- ✓ Jezioro Chojno
- ✓ Dawny cmentarz żydowski w Serocku (dojazd od strony Narwi)
- ✓ Pozostałości wałów napoleońskich w Serocku
- ✓ Skwer Zdrojowy
- ✓ Plaża miejska w Serocku
- ✓ Dawny zajazd pocztowy w Serocku
- ✓ Pomniki przyrody w okolicach Karolina i ul. Moczydło
- ✓ Liczne kapliczki przydrożne

5 fot. UMIG Serock

12 fot. UMIG Serock

14 fot. M. Rosolska

15 fot. UMIG Serock

16 fot. UMIG Serock

dojeżdżamy do kładki, którą nad drogą krajową nr 61 przeprawiamy się na ul. Warszawską w Borowej Górze, z której to kierujemy się w lewo do ul. Lipowej i jedziemy dalej w kierunku zachodnim. **Uwaga:** Dla chętnych istnieje możliwość alternatywnego pokonania fragmentu szlaku (odcinek nieoznakowany). Przy Klubie Mila nie skręcamy w lewo w kierunku ruin dworku, lecz kierujemy się w górę i przejeżdżamy przez Rezerwat Wąwóz Szaniawskiego drogą gruntową, która następnie przechodzi w asfaltową ul. Szaniawskiego (w Jadwisinie). Przy wyjeździe z rezerwatu po lewej stronie mijamy pomnik przyrody – głąz narzutowy i po przejechaniu kilku metrów dojeżdżamy do zabudowań mieszkalnych (po prawej stronie drogi 3 pomniki przyrody – jesion wyniosły, lipa drobnolistna, sosna pospolita). Przed figurką św. Jana Nepomucena skręcamy w lewo w drogę gruntową, którą po pokonaniu ponad 400 m dojeżdżamy do ul. Szkolnej i przebiegającego nią Szlaku Serockiego. Dalej jedziemy już w stronę kładki nad drogą krajową nr 61.

fot. M. Rosolska

Po około 1,9 km, na wysokości kapliczki w miejscowości Dosin skręcamy w lewo, jedziemy w kierunku Skubianki, do której prowadzi nas prosta, asfaltowa droga o bardzo dobrej nawierzchni (ul. Piękna). Przed wjazdem do Skubianki przejeżdżamy przez skrzyżowanie z drogą powiatową, a następnie jedziemy przez wieś i skręcamy w prawo w kierunku Jachranki.

Od tego miejsca, istnieje alternatywna, nieoznakowana trasa, o dużym stopniu trudności, który meandruje wzdłuż Jeziora Zegrzyńskiego. Przez Skubiankę przejeżdżamy 940 m odcinkiem drogi dojazdowej, a następnie wjeżdżamy w drogę powiatową, którą wcześniej przekroczyliśmy wjeżdżając do Skubianki. Jadąc tym odcinkiem mijamy po lewej stronie liczne wjazdy do ośrodków wypoczynkowych znajdujących się nad Jeziorem Zegrzyńskim. Po przejechaniu 2,2 km, skręcamy w prawo w ul. Wspólną, kierując się w stronę kompleksu leśnego, położonego w północno-zachodniej części gminy. Jadąc wspomnianą ulicą, docieramy do drogi krajowej nr 62 (Uwaga: trasa tranzytowa, o dużym natężeniu ruchu). Po jej przekroczeniu docieramy do parkingu leśnego, stąd leśnym duktem jedziemy 1,4 km w kierunku zachodnim i docieramy do skraju Rezerwatu Zegrze. Objedźmy go od południowej i zachodniej strony (3,3 km), a następnie kierujemy się na północ do drogi gminnej i jedziemy w kierunku skrzyżowania z drogą wojewódzką nr 622, do której dojeżdżamy skrajem lasu (2,3 km). Po przekroczeniu drogi wojewódzkiej, wjeżdżamy ponownie w kompleks leśny, północnej części gminy. Pokonujemy go trzema odcinkami o łącznej dł. 2,4 km, a następnie wjeżdżamy w drogę powiatową o nawierzchni asfaltowej. Kierujemy się do skrzyżowania w miejscowości Karolino, gdzie po prawej stronie jest widoczne Jezioro Chojno. Następnie skręcamy w lewo, gdzie przy ścianie lasu znajduje się zespół 4 pomników przyrody (dęby bezszypułkowe), obok których prowadzi dalsza część naszego szlaku. Po przejechaniu 1 km skręcamy w prawo. Na skraju młodego lasu sosnowego kierujemy się do północnego krańca ul. Moczydło w Serocku (1 km). Po minięciu zabudowań mieszkalnych przy ul. Moczydło jedziemy połączoną drogą w stronę kolejnego kompleksu leśnego, znajdującego się na skraju

6 fot. UMIG Serock

5 Miejsce odpoczynku z widokiem na wodę

6 **Zespół dworsko-parkowy w Jadwisinie**
Pałac Jadwigi i Macieja Radziwiłłów, którzy przenieśli się do Jadwisina po wykupieniu przez Rosjan ich zegrzyńskich dóbr, został ukończony w 1898 r. Położony na wysokiej, malowniczej skarpie zaprojektowany został w stylu francuskiego renesansu. Elewacja – licowana czerwono-brunatnymi płytkami kontrastuje z zielenią parku otaczającego pałac. Bryła pałacu jest asymetryczna poprzez umiejscowienie wieży w elewacji frontowej. Ok. 1900 r. urządzono tu park krajobrazowy, a po blisko kolejnych 100 utworzono z niego i przyległego leśnego kompleksu Rezerwat Przyrody „Jadwisin”, który w założeniach ma chronić pozostałości puszczy serockiej. Jego powierzchnia wynosi 93,97 ha. Spotykane są tu siedliska grądów i lasów mieszanych z pomnikowymi dębami szypułkowymi i sosnami pospolitymi. Po II wojnie majątek Radziwiłłów rozparcelowano, a pałac został przekazany ministerstwu oświaty. Następnie w 1960 r. utworzono tu gospodarstwo pomocnicze Prezesa Rady Ministrów. W chwili obecnej pałac jest własnością prywatną i nie jest dostępny dla zwiedzających.

7 8 **Głąz narzutowy przy wjeździe do Rezerwatu Wąwóz Szaniawskiego i Ruiny Dworku Szaniawskich**
Rezerwat leśny „Wąwóz Szaniawskiego”, zlokalizowany jest w pobliżu wsi Jadwisin. Na terenie o powierzchni 13,93 ha ochronie podlega starodrzew z przewagą dębu szypułkowego o charakterze grądu z pomnikowymi okazami dębów i sosen. W rezerwacie „Wąwóz Szaniawskiego”, u podnóża wysokiej skarpy Narwi znajdują się pozostałości po dawnym młynie parowym, który w połowie XIX w. był jednym z największych i najnowocześniejszych nie tylko w Królestwie Polskim, ale i w Europie. W latach 80-tych XIX w. posesadę dyrektora młyna objął Adam Zygmunt Szaniawski, który wraz z żoną Wandą zamieszkał w drewnianym dworku w pobliżu młyna. W lutym 1886 r. urodził się we dworze Jerzy Szaniawski (późniejszy dramaturg, felietonista i pisarz). Obecnie, po dworze Szaniawskich pozostały betonowe schody i stupy bramne.

7 fot. UMIG Serock

9 **Figurka św. Jana Nepomucena**
Św. Jan Nepomucen jest patronem m.in. jezuitów, spowiedników, mostów, tonących. Według długoletniej tradycji ludowej św. Jan Nepomucen był świętym, który chronił pola i zasiewy przed powodzią, a także suszą.

9 fot. L. Blachnio

10 fot. UMIG Serock

Szlak żółty rowerowy

(L-3 Szlak Serocki)

Długość szlaku:
35,5 km

■ Czas przejazdu: **2 godz. 10 min**
(przy średniej prędkości ok. 20 km/h)

■ **Trasa wymagająca wysiłku**, przebiegająca w przeważającej części po drogach gruntowych, leśnych i piaszczystych. Na odcinku od ul. Rybaki do ul. K. Radziwiłła nawierzchnia piaszczysta, teren pagórkowaty

■ Nawierzchnia: częściowo **asfaltowa**, częściowo **żwirowa utwardzona, piaszkowa**

Szlak żółty to jeden z najciekawszych, a zarazem najdłuższy szlak rozpoczynający swój bieg na serockim rynku. Zaczynając wycieczkę objeżdżamy ratusz od wschodniej strony i kierujemy się na południe ul. Farną, w kierunku kościoła parafialnego Zwiastowania Najświętszej Maryi Pannie, umiejscowionego na wysokiej skarpie, z której rozpościera się malowniczy widok na połączenie Bugu z Narwią. Po opuszczeniu terenu kościoła, jedziemy ul. Św. Wojciecha, gdzie po drodze mijamy starą, zrewitalizowaną szkołę, obecnie przekształcaną na siedzibę Izby Pamięci i Tradycji Rybackich w Serocku. Żółty szlak rowerowy prowadzi przez barwny Trakt Spacerowy znajdujący się przy ul. Radzywińskiej, którym jedziemy dalej w dół, mijając po drodze pomniki przyrody (dwa drzewa z gatunku jesion wyniosły) i pozostałość po średniowiecznym grodzisku zwanym „Barbarka”. Ze średniowiecznego grodziska dojeżdżamy do ul. Rybaki biegnącej wzdłuż rzeki Narew. Na krańcu ulicy wjeżdżamy na Ścieżkę Dydaktyczną Krajoznawczo-Turystyczną z Serocka do Jadwisina – urozmaicony morfologicznie fragment szlaku biegnący brzegiem rzeki, przez las. Po przejechaniu 750 m, po lewej stronie napotykamy miejsce wypoczynkowe z miejscem na ognisko. Następnie, przecinamy teren portu Yacht Klubu Polskiego, mijamy położony bezpośrednio przy ścieżce Rezerwat Przyrody Jadwisin i dojeżdżamy do dawnej stacji PTTK, obecnie Klub Mila – Zegrzynek. Po pokonaniu stromego, kilkudziesięciometrowego wybrukowanego odcinka dojeżdżamy do ciągnącej się w górę drogi przez Rezerwat - Wąwóz Szaniawskiego. My jednak skręcamy w lewo i po przejechaniu ok. 200 m dojeżdżamy do ruin dworku Jerzego Szaniawskiego, gdzie umieszczono pamiątkową tablicę oraz tablicę informacyjną o życiu i twórczości artysty. Po przejechaniu 1,4 km ścieżką biegnącą przez las (UWAGA: odcinek nieutwardzony – w chwili obecnej trudny do pokonania, od niedoświadczonych rowerzystów wymagający większego wysiłku) i minięciu terenu Klubu Żeglarskiego „Dolomik” napotykamy ostry łuk w prawo i po pokonaniu podjazdu dojeżdżamy do drogi biegnącej skrajem pól. Następnie skręcamy w prawo i po przejechaniu 350 m dojeżdżamy do asfaltowej ul. Ogrodowej, która po skręceniu w lewo przechodzi w ul. Szkolną. Ulicą Szkolną pokonujemy odcinek ok. 600 m, a następnie ponownie skręcamy przed szkołą w lewo, w ulicę Akacjową i po przejechaniu 1,1 km

1 Rynek miejski w Serocku

Serocki rynek zachował układ urbanistyczny ze średniowiecza. W latach 1846-1848 położono na nim bruk, który istnieje do dziś. Ze zniszczeń, zwłaszcza II wojny światowej, zachowało się tylko kilka kamienic – dziś mają one numery 1, 5, 14 i 16. W 1997 r. wzniesiono ratusz w stylu neoklasykistycznym, pobudowano także nowe kamienice, usytuowane zgodnie ze średniowiecznym rozplanowaniem rynku.

1 fot. P. Kazarowski

2 Kościół pw. Zwiastowania Najświętszej Marii Pannie

Ostatni książęta mazowieccy, Janusz III i Stanisław, do których Serock niegdyś należał, ufundowali w Serocku murowany kościół. Świątynia pw. Zwiastowania Najświętszej Marii Pannie (dawniej św. Wojciecha) jest najstarszym zabytkiem sakralnym w powiecie legionowskim. Późnobarokowy ołtarz główny pochodzi z 1775 r. Na ołtarzu umieszczone są figury św. Stanisława i św. Wojciecha. Obok świątyni ok. 1902 r. stanęła murowana plebania. Za świątynią znajduje się taras widokowy.

2 fot. M. Rosolska

3 Budynek dawnej szkoły przekształcony na Izbę Pamięci i Tradycji Rybackich

W drewnianym budynku przy ul. św. Wojciecha dawniej mieściła się szkoła, która funkcjonowała do 1893 r. Jest to przykład wyjątkowej drewnianej zabudowy mieszkalnej małomiasteczkowej z 2 poł. XIX wieku. Budynek ma konstrukcję drewnianą, opiera się na ścianach murowanych z kamienia polnego. W budynku zaporjektowano Izbę Pamięci i Tradycji Rybackich oraz Informację Turystyczną. Obok znajduje się mural nawiązujący do historii Serocka.

3 fot. UMIG Serock

4 Grodzisko Barbarka

Wczesnośredniowieczne, koliste grodzisko z XI-XII w., położone na wysokim brzegu Narwi, w pobliżu ujścia Bugu, oddzielone od kościoła jarem. Badania archeologiczne w latach 1962-66 ujawniły trzy fazy wału o konstrukcji rusztowej i przekładkowej, jamy magazynowe, ślady słupów oraz paleniska. W XVI w. istniał tu cmentarz z kaplicą pw. Św. Barbary. Obecnie na wzgórzu istnieje taras widokowy, a o początkach serockich dziejów przypominają makieta grodu i tablice historyczne.

4 fot. M. Rosolska